

YARGITAY BAŞKANIMIZ SAYIN OSMAN ASLAN’A AÇIK MEKTUP

Sayın Aslan,

29 Mayıs 2007 günü Sayıştay’ın 145. Kuruluş Yıldönümü kutlamaları sırasında bazı gazetecilerin yargının siyasallaşmasına ilişkin sorularına, zat-ı aliniz, bir yüksek yargı organımızın başkanına çok yakışır bir şekilde, **Yargı’nın politikanın dışında olduğu** ve öyle kalması gerektiği cevabını vermiştir.

Bu toplumun birer ferdi olarak yargıçların elbette ki **siyasi, felsefi, ahlaki, dini** değerlendirmeleri ve telakkileri olacaktır. Ama onlar cü-pelerini giyerek Türk Milleti’nin kendilerine emanet ettikleri o yüce kürsüye çıktıklarında, artık kişisel yargılarından sıyrılacaklar, **nesnel** ve **yansız** biçimde hukuk kurallarını uygulayacaklardır.

Aksi halde, adaletin kestiği parmak acımaya başlar. Toplumda **adalet-sizlik yaygınlaşır**. Halkın Yargı’ya **güveni zedelenir**. Toplumda **suç, yol-suzluk, yozlaşma** ve **ahlaksızlık** artar.

Sayın Aslan,

Zat-ı alinizin elbette herkesten daha iyi bildiği bu önemli ilkelere ka-muoyu önünde değinmemin nedeni, hukuk kurallarıyla bağdaştırmakta ve anlamakta zorlandığımız kimi garip olaylardır.

Bu garip olaylar, 18 Mayıs 2007 tarihinde Anadolu Ajansı kaynaklı bir haberin önce internette, bunun ardından da gazete manşetlerinde dolaşmasıyla başlamıştır. Söz konusu haberde BAV Davası’nın za-manasımla biten parçasının Yargıtay 8. Ceza Dairesi tarafından bozulduğu belirtilmiş ve Yargıtay kararından uzun bölümler aktarılmıştır.

Bizler, **“Yargıtay kararı gazetecilerin ellerine kadar ulaştığına göre herhalde karar yazılmış olmalı”** düşüncesiyle bu kararı 21.5.2007 tari-hinde (yani yayınlardan 3 gün sonra) Yargıtay 8. Ceza Dairesi’nden talep ettiğimizde, Daire’den ortada böyle bir kararın olmadığını belirten **resmi bir yazılı cevap** aldık.

Yargıtay 8. Ceza Dairesi 21.5.2007 tarihinde **“ortada yazılmış bir karar yok”** diyordu ve kararı görme taleplerimizi reddediyordu ama **gazeteler** 18.5.2007 tarihinden beri yani 3 gündür her gün manşetten **karardan alıntılar** yayınlıyordu.

Tam da Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı **Sayın Nuri Ok’un** Yargıtay’da **hukuksuz** ve **antidemokratik** uygulamalar bulunduğuna ilişkin eleştir-ilerini açıkça dile getirdiği günlere rasgelen bu olayın, Yargıtay müzak-erelerinin gizli olacağını belirten kural başta olmak üzere bir çok hukuk kuralına uygun olmadığını düşünerek, 21.5.2007 tarihinde Yargıtay 8. Ceza Dairesi’nin bazı üyeleri hakkında **reddi hakim** taleplerinde bulun-duk.

Ardı ardına yaşadığımız olaylar bu taleplerimizde (maalesef) ne kadar haklı olduğumuzu zaman içinde bizlere gösterdi.

Birinci olay, üzerine **eski tarih konmuş** bir kararla karşılaşmak oldu. 22.5.2007 günü sabahı Yargıtay 8. Ceza Dairesi’ne giden avukatlarımıza, Daire görevlileri Yargıtay kararı’nın o gece yazılmış olduğunu söylediler. Kararı alan avukatlarımız kararın üzerinde **“17.5.2007”** tarihinin bu-lunduğunu hayretle gördüler. Ayın 21’inde **“karar daha yazılmadı size veremeyiz”** diyen ve bunu resmi olarak yazılı şekilde belirten Yargıtay 8. Dairesi, üzerinde ayın 17’sinin tarihinin yer aldığı bir karar metni vermişti. **Yani yeni bir belgenin üzerine eski tarih atılmıştı.**

İkinci olay, reddi hakim taleplerinin yok sayılmasıydı. Avukatlarımız Yargıtay 8. Ceza Dairesi yetkilerine 22.5.2007 günü **“reddi hakim talep-lerimiz hakkında ne karar verdiniz?”** sorusunu sorduğunda, yetkililer **“biz kararı 17.5.2007 tarihinde verdik siz ise reddi hakim taleplerini 21.5.2007 tarihinde, yani karardan 4 gün sonra verdiniz bu nedenle reddi hakim taleplerinizi yok saydık”** cevabını verdiler. Oysaki kendileri de çok iyi biliyordu ve **resmi yazılarıyla tasdik etmişlerdi ki daha 1 gün önce dahi ortada hiçbir karar yoktu. Ayın 21’inde ortada bulunmayan bir evrakın üzerine ayın 17’sinin tarihini koymakla o evrak -kuşkusuz ki- ayın 17’sinde yazılmış hale dönemezdi.** Yani reddi hakim talepler-imizi karara bağlamama **gerekçesi geçekdişiydi.**

Karar metnini incelediğimizde ise manzara daha bulanık hale geldi. Yargıtay 8. Ceza Dairesinin 2006/2934 esas sayılı kararında yer alan gerçek dışı iddialar sanki dava dosyasında buna dair deliller varmış gibi ek-lenmişti. Oysa ki bu iddialar sözkonusu davanın 11.01.2000 tarihli iddi-anamesinde bile yer almamaktaydı. **Yargıtay 8. Ceza Dairesi hiçbir mesnedi olmayan bu ithamları 2006/2934 esas sayılı karara eklerken, sanıklar hakkında lehte olan birçok delili, kesinleşmiş beraat karar-larını, tanık beyanlarını, bilirkişi raporlarını, akademisyenlerin mü-talaalarını görmezden gelmişti.**

Örneğin Yargıtay kararında **‘...yaşı küçük çocukların da aralarında bu-lunduğu kızları sahip oldukları lüks yaşam tarzları ve sosyal mevkileriyle etki-leyip gruplarına kattıkları..’** şeklinde bir ifade yer almaktadır. **Oysa 2000 yılından beri devam eden ve 7 mahkeme tarafından incelenmiş olan davanın hiçbir aşamasında, sanıklara böyle bir ithamda bulunul-mamıştır. Ortada bu isnatla şikayette bulunan herhangi bir mağdur, bu olaya şahitlik etmiş herhangi bir tanık, sanıklar aleyhinde bu yönde yazılı veya sözlü bir beyan olmamıştır.** Bilindiği gibi sözkonusu op-

erasyonda 45 eve polisler ani bir şekilde girerek arama yapmışlar ve birçok kişiyi gözaltına almışlardır. Bu kişiler arasında da 18 yaşından küçük hiç kimse yoktur. Durum böyleyken, sanıkları mağdur eden ve Mahkeme üzerinde menfi bir izlenim bırakması muhtemel olan bu sözlerin eklenmiş olması düşündürücüdür.

Yargıtay kararına sonradan eklenmiş olan asılsız bir diğer iddia ise, ar-alarında yargılanan kişilerin de bulunduğu bazı kişilerine ***özellikle sekreter olarak yerleştirildikleri*** basın kuruluşlarından bazı kişilerin bil-gilerini temin etme hususudur. **Diğerlerinde olduğu gibi yine bu konuda da hiçbir kanıt, belge, şahit yoktur, bu iddialar tamamen gerçek dışıdır. Söz konusu iddia 2000 yılında hazırlanan davanın ilk iddianamesinde dahi yer almamaktadır.**

Dava dosyasında iddia olarak bile yer almayan olguların Yargıtay kararında **‘böyle olduğu ispatlanmıştır’** ifadeleri eşliğinde yer alması, ortada sanıklar aleyhinde suç olabilecek hiçbir fiil yokken, **“şu eylem is-patlanmıştır”, “şu suç anlaşılmıştır”** nevinden ancak yerel mahkemelerin gerekçeli karar metinlerinde yer alabilecek ifadelerin olması dikkat çe-kicidir. Bir hukuk devletinde dava dosyasında iddia olarak bile bulun-mayan hayal ürünü olgular nasıl olup da “ispatlandı” olarak nite-lendirilebilir. Ayrıca bir avukat huzurunda alınmamış, **gerçekdışılığı is-patlanmış ve hukuki olarak bir geçerliliği olmayan polis ifadeleri**, CMK 148/4. maddesine aykırı biçimde bir Yargıtay ilamının dayanağı nasıl olabilir?

Oysaki, zat-ı aliniz hepimizden daha iyi bilir ki Ceza Daireleri’nin görevi ve yetkisi **hukuksal denetim** yapmakla sınırlıdır. Yargıtay’ın hatalı bulduğu delilleri, olguları ve muameleleri **bozma** yetkisi vardır. **Ama bunları yerel mahkeme yargıcı gibi yeniden inşa etme ve bunun üzer-ine hukuksal niteleme bina etme yetkisi kesinlikle yoktur.**

Zaten olmamalıdır da. Çünkü tüm delillerle, tanıklarla, yargılananlarla **birebir temas eden** yerel mahkemedir. Yargıtay ise bunları sadece kağıt üzerinde görmektedir. Yargılanan bir kimsenin kişiliğini, sorular karşısında yüzünün aldığı şekli, sesindeki değişiklikleri gören, bir tanığın anlatımındaki doğallığa veya kurgulanmışlığa şahit olan yerel mahkemedir ve bu önemli bilgiler tutanaklarda değil yerel mahkeme yargıçlarının **zihinlerindedir.** Yargıtay hakimlerinin bunları bilme imkanı yoktur.

Takdir edersiniz ki, Yargıtay’a kendisini yerel mahkeme yerine koyma yetkisi verilmesi; tüm bu önemli bilgileri yargılama harici bırakan, yargılamanın yüzyüzeliğini yok eden, delillerle doğrudan temas ilkesini yerlebir eden çok hatalı bir yol olur.

Bu tüm hukukçuların da ortak görüşüdür. Örneğin ceza hukuku kül-liyatının en temel kaynaklarından olduğunda şüphe bulunmayan **“Muhakeme Hukuku Dalı Olarak Ceza Muhakemesi Hukuku”** isimli eserde şu saptama yer almaktadır:

“Yargıtayın temyiz yargılama makamı olarak görevi, kaide olarak, hukuki meselenin çözümünde, ister karar verildiği sırada, ister sonradan olsun, aykırılık olup olmamasına göre bozmak veya bozmamaktır. Yargıtayın asıl davanın esasına karar vermesi ve davayı orada bitirmesi, diğer bir söyleyişle bir başka makamın yani mahkemenin verdiği kararı kaldırıp yerine yenisini koyması, muhakeme hukuku deyimiyle ‘islah’ etmesi kuraldışıdır.”¹

Sonuç olarak, Yargıtay 8. Ceza Dairesi’nin kimseye yapacak bir şey bırakmamasını ve adeta yerel mahkemeye “mahkumiyet kararı yaz yolla” talimatı vermesini, usül kuralları, hukuk mantığı, yargılama etiği ve yargılama hukuku açısından anlamak kolay değildir.

Buradaki can yakıcı esas soru ise şudur: **Eğer bu dava dosyasında yargılanan 1 numaralı kişi Sayın Adnan Oktar değil de herhangi biri ol-saydı, yine böyle şeyler olur muydu?**

İşte tüm bu olayları ve aklımıza gelen soruları yurtiçinde ve yurtdışında yüzlerce akademisyene, hukukçuya ve yargı mensuplarına aktardık. Aldığımız cevaplar ise, yaşadığımız tedirginliği gidermediği gibi, olayın vehametini daha da arttırıp derinleşmesine neden oldu.

Sayın Aslan,

Yargı’nın siyasallaşmasının ne derece tehlikeli olduğunu biliyorum ancak yine de yaşadığımız olayların arkasında siyasi kin bulunduğuna ilişkin yorumların doğru olmadığına inanmak istiyorum.

Başkanı olduğunuz kurumun bir dairesinin kararının bizlere ver-ilmeden **basına sızdırılması** neticesinde camiamız **kamuoyu nezdinde** haksız ve ağır ithamlarla yüzyüze bırakılmıştır. Bu nedenle bunların açıklanmasını **kamuoyu huzurunda** tarafınızdan talep etme hakkının doğduğunu düşünüyor, buna ilişkin açıklamaları Yüksek Makamınızdan en içten saygılarımla talep ediyorum.

TARKAN YAVAŞ
Bilim Araştırma Vakfı Başkanı